Kız ve Kirpi Hastanesi
Jane MEADOW

Kız ve Kirpi Hastanesi

Jane MEADOW

Çiseli bir cumartesi günü Maya, hardal sarısı yağmurluğunu ve kırmızı çizmelerini giydi. Sınıfıyla birlikte yaban hayatı kurtarma merkezine gidiyordu. Kıvırcık siyah saçları iki tombul topuz halinde zıplıyordu. İçinde defter ve kalem olan bez bir çantası vardı. Maya'nın binlerce sorusu hazırdı. Her zaman olurdu.

Merkezde, beyaz önlüklü uzun boylu bir kadın grubu karşıladı. "Hoş geldiniz! Ben Dr. Penny Quill," dedi, dikdörtgen gözlüklerinin ardında yeşil gözleri kırışarak. Boynundaki şeritte bir kirpi rozeti vardı. Maya'nın eli havaya fırladı. "Burada bir hastaneniz var mı?" diye sordu. Dr. Quill gülümsedi. "Var—çok özel bir tane. Beni takip edin."

Dr. Quill onları yumuşak yuvalarla çevrili sıcak bir odaya götürdü. Minik kirpiler sıcak battaniyelerin altında uyukluyordu. "Burası kirpi hastanemiz," dedi. "Yaralanan veya hasta olan kirpileri kurtarıyor ve iyileşmelerine yardım ediyoruz." Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Gerçek kirpiler mi?" diye fısıldadı. "Gerçek dikenli hastalar," dedi Dr. Quill. "Ve uzman bakıma ihtiyaçları var."

Turuncu kapüşonlu, ince uzun bir çocuk bir yuvanın yanından el salladı. "Merhaba! Ben Toby, genç gönüllü," dedi kocaman bir gülümsemeyle. Boynunda bir ipte gönüllü rozeti vardı. "Sana etrafı gösterebilirim." Maya hevesle başını salladı. Toby patisi sarılı yuvarlak bir kirpiyi işaret etti. "Bu Bramble. Patisini bir çite sürtmüş. Güzelce iyileşiyor."

Bramble mavi örgü battaniyesinden burnunu çıkarıp kokladı. Krem rengi yüzü seğirdi ve siyah düğme gözleri Maya'ya baktı. "Utangaç ama meraklı," dedi Toby. Maya parmaklarını uzattı. Bramble seğiren burnuyla onları kokladı. "Senden hoşlandı!" Toby güldü. Maya'nın yüzü aydınlandı. "O şimdiden benim en sevdiğim dikenli arkadaşım," dedi. "Ama iyileşmesine nasıl yardım ediyorsunuz?"

Dr. Quill elinde bir panoyla yanlarına geldi. "Önce onu sıcak tutuyoruz," diye açıkladı. "Kirpilerin iyileşmek için ısıya ihtiyacı var. Sıcak yataklar ve yumuşak battaniyeler kullanıyoruz." Maya'ya altında hafif bir ısıtma yastığı olan bir yuva gösterdi. "Sonra yarayı temizliyor ve minik bir sargıyla sarıyoruz." Maya defterine yazdı. "Sıcak yatak, temiz yara, sargı," diye mırıldandı.

"Kirpiler ne yer?" diye sordu Maya. Toby sırıttı. "Lezzetli atıştırmalıklar! Onlara özel yiyecekler veriyoruz—kedi maması, un kurtları ve bazen çırpılmış yumurta." Ona küçük kuru mamalarla dolu bir kap gösterdi. "Ama dikkatli olmalıyız. Kirpiler her şeyi yiyemez." Maya başını salladı. "Yani onları beslemek de bilgi ister," dedi. "Kesinlikle," dedi Dr. Quill.

Sonra Dr. Quill, Maya'ya bir kirpinin sağlığının nasıl kontrol edileceğini gösterdi. "Onları tartıyor, solunumlarını dinliyor ve dikenlerine bakıyoruz," dedi. Küçük bir kirpiyi bir havluya sararak nazikçe tuttu. "Gerekirse onlara ilaç da veriyoruz." Maya dikkatle izledi. "Bu bir kirpi doktoru olmak gibi," dedi. "Gerçek beceri ister," diye onayladı Dr. Quill.

Maya'nın bir sorusu vardı. "Bir kirpi tamamen iyileşince ne oluyor?" Dr. Quill gülümsedi. "Onları bol yapraklı ve böcekli güvenli bir yere, doğaya geri bırakıyoruz." Toby ekledi, "Ama sadece yeterince güçlendiklerinde. Önce her şeyi kontrol ediyoruz." Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi büyüdü. "Yani tekrar eve dönüyorlar!" dedi. "Doğru bakımla," dedi Dr. Quill.

Maya öğrendiklerini düşündü. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. Toby başını salladı. "Çocuklar için eğlenceli öğrenme materyallerine ihtiyacımız var. Posterler, belki bir oyun." Maya'nın eli havaya fırladı. "Poster yapmayı çok severim!" Defterini çıkardı. "Kirpiler çizebilir ve bilgiler yazabilirim." Dr. Quill gülümsedi. "Bu harika olur. Çocukların nasıl yardım edileceğini bilmesi gerek."

Maya ve Toby işe koyuldu. Maya patisi sarılı büyük bir kirpi çizdi ve "Sıcak yataklar kirpilerin iyileşmesine yardım eder!" diye yazdı. Toby, çocukların bir kirpiyi güvenli bir yuvaya götürdüğü bir labirent oyunu ekledi. "Bu eğlenceli!" dedi Maya. "Ve gerçek bilgiler öğretiyor," dedi Toby. Lezzetli atıştırmalıklar hakkında bir poster ve nazik tutma hakkında bir poster daha yaptılar. Maya'nın çantası renkli kâğıtlarla doldu.

Dr. Quill çalışmalarını kontrol etti. "Bunlar harika," dedi. "Uzman bakımı çocukların anlayacağı şekilde anlatmışsınız." Maya gurur duydu. "Hayvanlara yardım etmenin sadece nazik olmakla ilgili olmadığını öğrendim," dedi. "Ne yapılacağını bilmekle ilgili." Dr. Quill başını salladı. "Kesinlikle. Nezaket ve bilgi bir arada." Toby, Maya'ya beşlik çaktı. "Takım çalışması!" dedi.

Maya ayrılmadan önce Bramble'ı son bir kez ziyaret etti. Parmaklarını kokladı ve minik bir yumurta parçasından ısırdı. "Yakında evine döneceksin," diye fısıldadı. Bramble sanki teşekkür eder gibi burnunu seğirdi. Maya gülümsedi. Sıcak yataklar, lezzetli atıştırmalıklar ve uzman bakımla en küçük kirpilerin bile iyileşebileceğini biliyordu. Ve o, bunu dünyaya anlatmaya yardım etmişti.

Eve dönen otobüste Maya defterine sarıldı. Bramble'ı ve tüm dikenli hastaları düşündü. Dr. Quill'in dikkatli ellerini ve Toby'nin neşeli yardımını düşündü. Posterlerini okulda paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Öğretmeni onları çok severdi. Arkadaşları da kirpilere nasıl yardım edileceğini öğrenirdi. Maya'nın kalbi dolup taştı.

O gece Maya ailesine kirpi hastanesini anlattı. "Kirpilerin sıcak yataklara ihtiyacı olduğunu biliyor muydunuz?" diye sordu. "Ve özel atıştırmalıklara?" Küçük kardeşi kocaman gözlerle dinledi. Maya ona çizimlerini gösterdi. "Büyüyünce Dr. Quill gibi hayvanlara yardım etmek istiyorum," dedi. "Ama çoktan başladım—başkalarına öğreterek."

Maya hayvanlara yardım etmenin gerçek bilgi ve beceri gerektirdiğini öğrendi. Bildiklerini paylaşmanın büyük fark yaratabileceğini de öğrendi. Kirpi hastanesi ona en küçük canlıların bile uzman bakımı hak ettiğini öğretti. Nezaket, takım çalışması ve biraz öğrenmeyle herkes yardım edebilir. Maya gülümsedi, bir sonraki macerasına hazırdı. Kirpilerin her zaman dostu olacağını biliyordu.